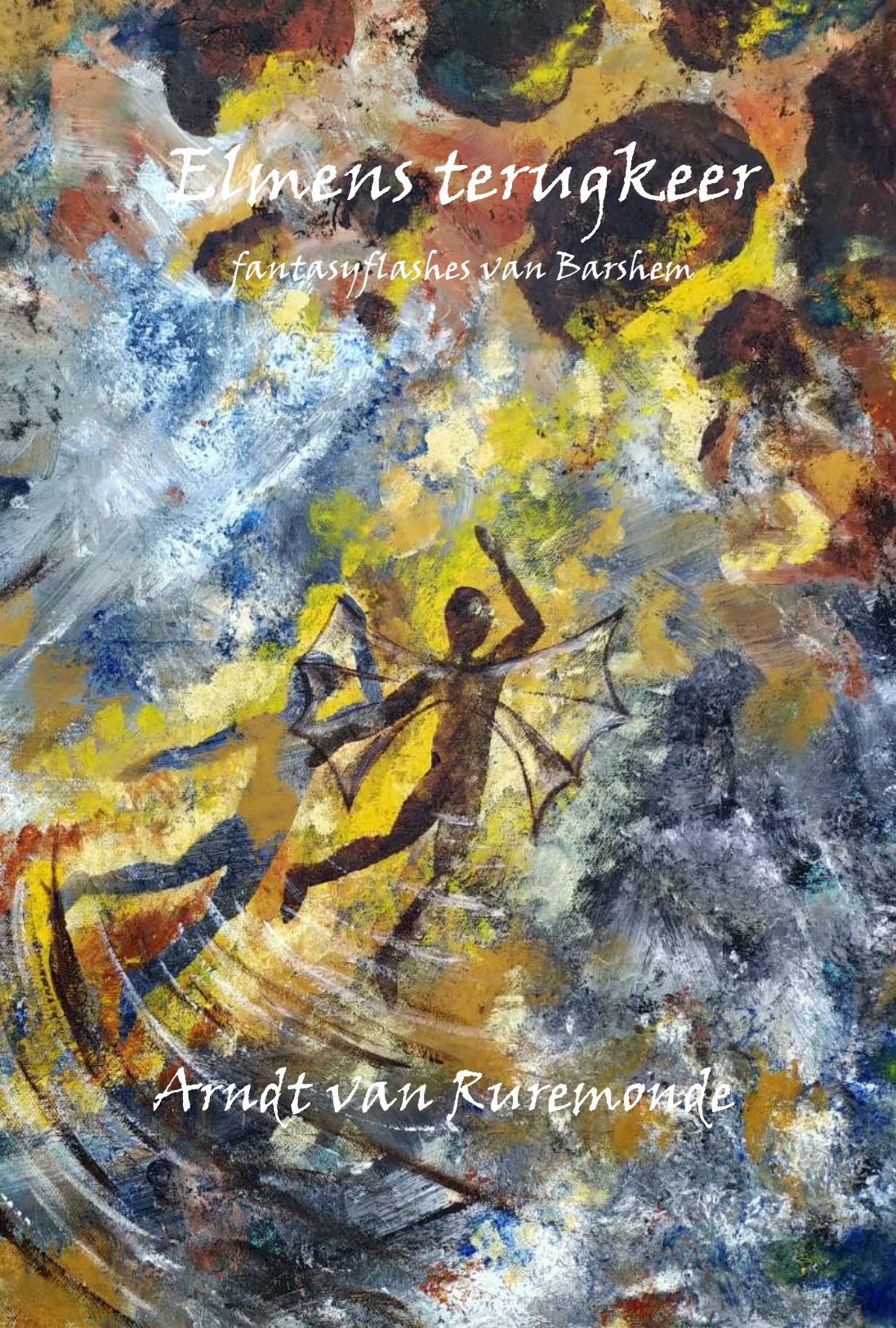

An abstract painting with a textured, expressive style. The background is a mix of warm and cool colors, including yellows, oranges, reds, blues, and greys, applied with thick brushstrokes. In the center, there is a dark, silhouetted figure of a person with large, bat-like wings, standing with one arm raised. The figure appears to be emerging from or standing on a dark, curved shape at the bottom, possibly representing a boat or a path. The overall mood is dramatic and fantastical.

Elmens terugkeer

fantasyflashes van Barshem

Arndt van Ruremonde

Elmens terugkeer

fantasyflashes van Bar|em

Arndt van Ruremonde

www.fantasywereldbarshem.nl

© 2022 Arndt van Ruremonde

De afbeelding op de cover is een bewerking van een rechteenvrij beschikbaar
gestelde afbeelding door Marion Swinkels

Elmens terugkeer

De Mosanée had hem ontboden. LoʃBar* wist niet waarom hij, een onbeduidende taurinsò, voor hun leidsvrouw moest verschijnen. Maar als de leider van de taurin je liet halen, dan was al het andere onbelangrijk. ‘Reken op een afwezigheid van vele weken,’ had de raadsman hem verteld. LoʃBar had afscheid genomen van zijn taurinsà en volgde de raadgever naar de heilige berg. Bij aankomst was de Mosanée meteen ter zake gekomen. ‘Ken je Elmens voorspelling over zijn eigen terugkeer?’ LoʃBar ratelde direct wat hem van jongs af was geleerd:

*Tauranne d sarterm
Tausemen d Barʃem
Tir di simen pal asa
Gal t gol Gonnertá
Val t sir taberna
Gonnertá ka Elmen a*

*LoʃElmen tir a do
LoʃElmen ...*

De leidsvrouw onderbrak hem ongeduldig: ‘Ja, ja, het rijm is bij alle taurin en mensen bekend. Weet je iets meer van de verhalen rond de voorspelling?’

*de ʃ wordt in de taal der mensen uitgesproken als ‘sh’

Wat schuldbewust moest LoſBar bekennen dat het vers alles was wat hij ervan wist. Geschiedenis interesseerde hem niet zo. Het was al meer dan duizend jaar geleden dat de taurin de Grote Strijd met de Serk en de mensen verloren. De kleine duivels waren spoorloos van Barſem verdwenen en de taurin kwamen nog slechts voor in de sprookjes van mensen. Verborgten voor anderen hadden de taurin een nieuw bestaan opgebouwd in het Parvanassem-hooggebergte en ze leefden er gelukkig. De verhalen en voorspellingen van vroeger waren nu niet meer dan mythen en legendes. Enkele jonge taurin stelden tegenwoordig zelfs openlijk de vraag of de grote LoſElmen ooit echt had bestaan. Dat ging LoſBar wat te ver. De leidsvrouw leek zijn gedachten te lezen.

‘Er zijn er die zeggen dat de grote genezer nooit heeft bestaan. Dat het slechts verhalen zijn over de Grote Strijd, mooier gemaakt in de loop der tijden. Wist je dat het vers dat je zojuist opdreunde niet door Elmen is gemaakt?’

LoſBar keek verrast op. Nee, dat had hij nog nooit gehoord. De leidsvrouw zag zijn verbazing.

‘Het vers is gemaakt door de eerste taurin-in-ballingschap, die van Elmen hoorden dat we ons erfgoed alleen terug zouden krijgen als we vreedzaam zouden leven op deze wereld. Hij zou zelf terugkeren om daarvoor te zorgen, maar pas na vele, vele eeuwen. Onze voorouders beseften dat het verhaal in de eeuwen verloren zou gaan en goten de voorspelling in een vers. Zelfs de mensen hebben dat rijm in hun geschiedenis opgenomen. De voorspelling heeft zo de tand des tijds doorstaan.’

LoſBar knikte, maar vroeg zich af wat hij daarmee te maken had.

‘Je vraagt je natuurlijk af waarom ik je dit vertel.’

Ze wachtte zijn reactie niet af.

‘LoſElmen heeft een heel specifieke voorspelling gedaan. Veel gedetailleerder dan het rijm. Dat verhaal is van Mosanée op Mosanée doorverteld ... en jij komt daarin voor.’

LoſBars hoofd schoot omhoog.

‘Vrouwe ... hoe kan dat? De genezer leefde meer dan duizend jaar geleden.’

‘En toch is het zo.’ De Mosanée leidde hem naar een wandkleed met de afbeelding van een landkaart.

‘Bijna tien jaren geleden was er een oorlog’, ze wees op de kaart, ‘tussen Mironel en het koninkrijk Kalem. Elmens voorspelling rept van een oorlog tussen mensen ten zuiden van de Parvanassem. Ten tijde van zijn voorspelling was het gebied helemaal verlaten. We denken daarom dat dit de oorlog was die hij voorspelde.’

‘En waar kom ik dan voor in die voorspelling, vrouwe?’

‘LoſElmen heeft gezegd dat hij tien jaren na de oorlog wederkeert. Een jonge taurin, genaamd LoſBar, zal hem helpen. Elmen is volgens eigen zeggen, bij zijn terugkeer zijn geheugen kwijt en reist rond onder de naam Intar.’

‘Wat moet ik doen, vrouwe?’

De Mosanée keek verheugd. Sinds de mensenoorlog waren ze op zoek geweest naar een taurinsò met de naam LoſBar. Toen ze hem vonden, was ze wat teleurgesteld geweest en had getwijfeld of de voorspelling juist was overgebracht. In de jaren dat ze de jonge man gevolgd hadden, was het beeld ontstaan van een taurin zonder

bijzondere krachten of veelzeggende daden. Een gewone doorsnee taurinsò. Maar er was geen andere taurin opgedoken met dezelfde naam, dus kon alleen dit de voorspelde taurin zijn. De man had geen interesse voor het verleden van zijn volk, maar stond nu toch direct klaar, ondanks dat hij niet wist wat van hem werd gevraagd. Dat gaf haar het kleine beetje vertrouwen om door te gaan. ‘Volgens de voorspelling ontmoet je hem later opnieuw bij de Wereldpoort, ver in het westen. Maar jullie eerste ontmoeting is in het gebergte van Tars Rug, in de buurt van het mensendorp Doster. Hij is verdwaald en je leidt hem het gebergte uit naar de Vlake van Terlandi.’ LoſBar knikte.

‘We weten niet precies wanneer LosſElmen terugkeert, dus ook niet hoe lang het duurt tot je hem ontmoet. Voor andere mensen moet je je verborgen houden. Na je opdracht keer je terug en vertel ik je over jullie tweede ontmoeting bij de Wereldpoort.’

LoſBar, voorzien van leeftocht voor vele weken, vertrok naar Tars Rug, nagekeken door de Mosanée. Achter haar stond haar raadgever.

‘Ik vraag me nog steeds af of u er goed aan gedaan heeft hem niet alles te vertellen.’

‘Daar hebben we het al over gehad. We kunnen niet het risico lopen dat LoſBar niet meer durft als hij hoort wat hem overkomt. De voorspelling móet uitkomen als we ooit ons erfgoed terug willen krijgen.’

‘Als het maar net iets anders loopt, dan komt Elmen te laat om LoſBar te redden en wie weet of de voorspelling dan wel uitkomt.’

‘Het besluit is genomen’, zei de Mosanée. ‘De toekomst zal uitwijzen of ik het juiste besluit heb genomen.’

In de verte verdween de vliegende gestalte van LoſBar uit het zicht, onwetend van de pijn en de gevaren die hem te wachten stonden. De kleurige klapperende vleugels brachten hem slag voor slag dichterbij zijn lot, vastgelegd in de eeuwenoude voorspelling over de terugkeer van de grote genezer Elmen.